

Vlajka prezidenta republiky

Vlajka prezidenta republiky je bílá, s okrajem skládajícím se z plamének střídavě bílých červených a modrých. Uprostřed pole je velký státní znak. Pod ním je bílý (stříbrný) nápis PRAVDA VÍTĚZÍ na červené stuze podložené žlutými (zlatými) lipovými ratolestmi.

Vlajku prezidenta republiky lze užít k označení sídla prezidenta republiky v době jeho přítomnosti v České republice a k označení dopravního prostředku používaného prezidentem republiky.

Státní pečeť

Státní pečeť tvoří velký státní znak podložený lipovými ratolestmi po stranách, kolem něhož je opis „ČESKÁ REPUBLIKA“. Pečetidlo státní pečeti uchovává prezident republiky.

Státní pečeť lze užít k pečeti mezinárodních smluv, na pověřovací listiny diplomatických zástupců, v dalších případech, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis, mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena, nebo pokud je to obvyklé.

Státní hymna

Státní hymnu tvoří první sloka písně Františka Škroupa a Josefa Kajetána Tyla „Kde domov můj“.

Kde domov můj?

Fr. Škroup – J.K. Tyl

Kde domov můj?

Kde domov můj?

Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalínách,
v sadě skví se jara květ,
zemský ráj to na pohled;
a to je ta krásná země,
země česká, domov můj,
země česká, domov můj.

Píseň ze zpěvohry „Fidlovačka“, 1834

Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

115
2005
listopad

Zatím co léto jsme strávili v indiánských týpích, podzim je ve znamení malých loveckých stanů a traperských srubů. Dalším významným znakem je to, že všechny výpravy od tábora byly pochodové a účastníci spolykali mnoho kilometrů cest a navštívili celou

řádku míst známých i neznámých.

Konec podzimu bude též zajímavý. 17.11.2005 bude v Brně další rukodělný den u Vlka. Tentokrát snad i s Vlky

z Velkých Pavlovic a 25.-27.11.2005 nás čeká výprava do Lomnice s noclehem ve škole v níž je i moc pěkný bazén © a taky školní chodby vhodné na vracenku. Před těmito akcemi bude ještě jedna mooc důležitá akce pro dospěláky: Beaujolais!!

XVI. Letní expedice Vlků – táborová část

Lůča(JH)

Neděle: Táborová část začala samozřejmě rozdělením do hracích družinek. Rozděloval to Skypí, takže nic moc.

Vrány Lůča, Lýda, Pind'a, Kšeftař, Eva

Koně Ičink ši, Franc, Betta, Verča, Áda

Lišky Ilona, Blond'ák, Golden, Vanessa, Janča

Hned taky jdeme na první hru. Hrajem talířovku. Každý s každým na pět minut. Skoro ani nedohrajem a je oběd. Ještě si trošku zařvem a zatrucujem v poledňáku než je další hra. Na čas běháme do lesa a hledáme kamínky. Potom až do večere na naše kameny šijeme a zdobíme váčky. Najíme se a jdeme po hyeně spát.

Pondělí: Po ranní písni máme hroznou rozvíčku. Snídaně docela ujde. Potom byla hra ve které jsme konečně vyhráli. Super! Měla jen jedinou chybu. Já si nepamatuju co to bylo za hru. Po ní jíme. Těšíme se na poledňák, ale místo něj už naše družina hraje šíny (*moc by mě zajímalo kde jste místo poledňáku byli – pozn. redakce*). Ostatní mají z šínů kde hraje naše družinka proti velkým super show. Konečně ukecáme velký a končíme. Vlk nám donesl poštu a tak si každý může chvíli dělat co chce. Potom je další hra do celotáborovky. Zás nevim co jsme hráli. Já vím, že je to strašný, ale mě nebavilo dopisovat si deník a tak jsem to odflákla. Po hře zase nevim co jsme dělali až do večere. A po ní nás hned velcí ženou umýt a do týpek a je večerka. Skoro není ani devět! (*ovšem setmělo se až ve 21,45 – poznámka redakce*) Tento večer je fakt nudný.

Úterý: Vstáváme jako obvykle. Píseň, odporná milovaná rozvíčka s běháním a snídaně. Dojíme a přichází k nám hrozná zpráva: „Zatím žádná hra!“ Musíme si dopsat deníky! Píšeme dlouho a to proto, že někteří nepíšeme. Konečně přišel čas na další hru. Je to Velká pardubická. Dva slepí koně plus jeden němý kočí zdolávají na čas překážkovou dráhu. Je to vlastně vozatajská soutěž. Po ní je oběd a poledňák. Po něm hned hra a po ní další☺. Máme sestavit nosítka a jednoho z nás kus cesty odnést. Po hrách je volno až do večerky. Naše týpí po večerce začne řešit divný věci. Co kdo slyšel za zvuky a tak. Pak byla noční hra. Tušení bylo správné. Naše družinka jde první na řadu. Časem zjistíme, že i poslední. Hra byla celkem primitivní, ale stála za to. Během hry se objevil Bary s Trřů a tak je tu trochu srandy. Hra se pak ruší my jdeme časem spát....

....a jen hlídka střeží náš spánek ☺

Středa: Ráno jako vždy. Po dobrém snídání jdeme hrát hru. Trošku divná, ale docela super. Jmenuje se „Sjíždění Vltavy“. Nasadili nám něco divného co měla být loď (spíš rám

Také jej lze vyobrazit na čestných odznacích a na bojových praporech ozbrojených sil České republiky.

Státní barvy

Státní barvy jsou bílá, červená a modrá v uvedeném pořadí.

Vymezení odstínů není zákonem stanoveno. Barvy nemají samostatný vnitřní význam.

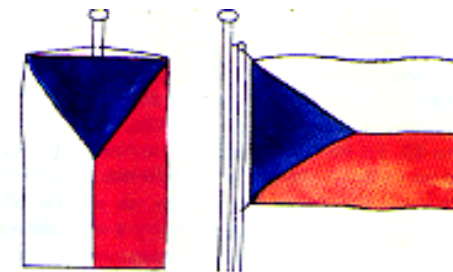
Státní vlajka

Státní vlajka se skládá z horního pruhu bílého a dolního pruhu červeného, mezi něž je vsunut žerďový modrý klín do poloviny délky vlajky. Poměr šířky vlajky k její délce je 2:3

V roce 1918 byla používána tradiční vlajka českého království s bílým a červeným vodorovným pruhem, která byla podobná polské vlajce a se stejnými barvami jak rakouská vlajka. Proto zvláštní znaková a heraldická komise vytvořila zcela novou, heraldicky správnou vlajku a ta byla v roce 1920 přijata jako státní vlajka. Za autora vlajky je však dnes považován jen ministerský koncipista Jaroslav Kursa z ministerstva vnitra.

Vlajka se vyvěšuje modrým klínem k žerdi (proto žerďový klín) s bílým pruhem nahoře a červeným dole. Prapor se vyvěšuje modrým klínem nahoru s červeným klínem na straně srdce při čelním pohledu. Vlajka nesmí být použita k zahalení pomníku nebo desky, jež mají být odhaleny. Vlajková žerď nesmí být opatřena žádnými ozdobami a kromě státní vlajky na ní nesmí být upevněna žádná jiná vlajka. St. Vlajky se vztyčují bez přerušování; při vztyčování a snímání se nesmí dotýkat země. Při užití státní vlajky na znamení smutku se státní vlajka spustí na půl žerdi. Při smutečních obřadech nesmí být státní vlajka spouštěna spolu s rakví do hrobu nebo žároviště. Na státní vlajce nesmí být žádný text, vyobrazení, obraz, znak nebo odznak, kytice či smuteční závoj a nesmí být svazována do růžice. Státní vlajka nesmí být používána v poškozeném nebo znečištěném stavu.

Pracovní vandr do westernového městečka ve Strážku

Medvěd (B)

Třetí víkend v říjnu se uskutečnila výprava do westernového městečka ve Strážku. V pátek jsme s Pavlem a Goldnem vyrazili vlakem z Velkých Pavlovic, v Brně přistoupil Pavel s Monikou a spoustou kluků a holčiček a pak po přestupu v Tišnově jsme lokálkou dorazili již za tmy do Rožné.

Šestkilometrový pochod byla pro všechny brnkačka a tak po hodině chůze dorážíme na místo určení. Po uvítání s obyvateli městečka se děti ubytovaly v místním hotelu a po krátkém průzkumu nového prostředí odešly dělat obvyklý binec do svých pokojů. My starší jsme poseděli s domorodci v obchodě. A protože bylo potřeba před nastávající zimou udělat ještě mnoho práce k zabezpečení městečka, domluvili jsme se, že přiložíme ruce k dílu a tento víkend pro nás bude pracovní. Po krátkém posezení již únava z cesty udělala své, i děti již ztichly. A tak i mi odcházíme spát. Monika s Pavlem do stáje a já si ustýlám na verandě před obchodem.

Ráno se probouzíme do kalného mlhavého dne. Po snídani si za světla prohlédneme městečko a po bojovém rozdělení se pouštíme do práce. Já s Pavlem jsme přiděleni do stavební čety, která provádí vyzdívání kamenného sklepu. Monika s holčičkami odkorují klády a provádí podzimní úklid. Pavel s Trťou a klukama připravují dřevo a zatápějí v Saloonu, kde bude večerní sezení. Dopoledne rychle uteče a již je oběd. Zeleninová polévka a prejt s bramborem a zelím připravený místním kuchařem chutná znamenitě. Po obědě se opět vrháme do práce. Dětičky už opustil pracovní elán a tak pod vedením Pavla a Trti kluci svádějí bitvu v šermu a holčičky na pokoji zřejmě studují svá nezbytná „bravička“.

Potom již Michal, poté co vyměnil všechny struny u své kytary, tuto naladil, sladil

s mandolínou Jardy – mimochodem mnou prosazovaná zásada, že všechny kolíky od strun musí být v zákrytu, neprošla – začal smřšť trampských písní. Osazenstvo z počátku nadšené pomalu řídlo a tak nakonec jsem v Saloonu zbyl pouze já a oba hráči na strunné nástroje. No, a protože pak i nám se pletly noty a slova dohromady, v jednu v noci jsme také ukončili produkci.

Opět je zde nevlidné mlhavé ráno. Po snídani s Pavlem pokračujeme v práci u stavební čety, pomáhají nám i Trťa a Pavel. Děti střídavě uklízejí a dovádějí Moniku k šilenství svými originálními nápady. V poledne se rozloučíme s domorodci, poděkujeme za vlidné přijetí a odpočodujeme opět na vlak do Rožné.

Opět jeden víkend ve společnosti prima lidiček. Takže zase někdy nashledanou. Tuhle obdivoval Betta vyzvánění v mém mobilu a chtěl si je nahrát. Melodií byla

Vyzvánění do týpí

Starý Vlk(JH)

Tuhle na schůzce obdivoval Betta vyzvánění v mém mobilu a chtěl si je nahrát. Melodií byla „Večerní píseň“. Nějak se nám nedařilo ji do jeho mobilu napsat a tak jsem se rozhodl sehnat návod.

Po zajímavém pátrání (člověk by nevěřil kolik přečtených článků při pátrání po tom pravém přečte znovu) se mi podařilo najít v **Bizoním větru** číslo 1'04 ten správný článkuček o tvorbě zvonění a tady jej přeposílám všem těm kdo toto čísílko „The buffalo wind“ ve svojí knihovničce nemají.

Pro zájemce a jiné sběratele mám smutnou zprávičku v následujících číslech vyzvánění „Sněmovní signál“ nebylo ☹.

Vyzvánění do týpí

Nakrátko, utržené sluchátko...

Myslím si, že mobilní telefon určitě jako první nevynalezl Cimman, ale objev učinili Mach se Šebestovou. Na kreslený seriál se podívali Japončiči a mobilní spojení bylo na světě. Přemýšlel jsem, jak zavést mobilní styllovku do týpí. Nejdříve jsem si pouzdro vykorálkoval jemnými korálky, aby mne netlačily do ucha. Inspiraci jsem získal v etnografické sbírce ve Vídni, kde jsou vystaveny třeba obyčejné vykorálkované čínské kecky, se kterými chodím sportovat. Nejhorší však je vyzváněcí signál přichozího hovoru, který jde všem při táboření na nervy a ruší pohodovku. Jsou chvíle, kdy potřebujeme být na spojení, a tak jsem si udělal radost a využil programu „skladatel“. Pro kamarády, kteří mají přístroj Nokia, uveřejňuji Píseň k západu Slunce v následujících kódech.

Stačí jen na displeji zvolit „Volba tónů“, zvolit „Skladatel“, zvolit „prázdné“ a ukládat: 4e1 4a1 4a1 4g1 8.g1 8e1, 4a1 2a1 8.g1 8a1 4g1 4e1 4e1 8.d1 8c1 4e1 2e1 4e1 4a1 2a1 2g1 8.g1 8e1 4a1 2a1 8.g1 8a1 4g1 4e1 4e1 8d1 8c1 2c1 4e1 4c2 4c2 4b1 8.b1 8c2 4a1 2a1 8.b1 8c2 4a1 4a1 4f1 8.g1 8a1 2.e1 a zbudete v paměti jedna neob-sazená nota. Další sloka se už nevejde. Potom zadáte volby „uložit“ a pojmenujete si píseň, třeba „Večerní“.

Notová stupnice jde za sebou podle čísel 1–7, např. klávesa č. 1 = nota „c“. Místo „h“ se na displeji zobrazuje „b“. Po zadání noty se zobrazí třímístný kód. Ihned nastavujete oktávu a délku noty. Klávesou „*“ (hvězdička) se přepíná oktáva 1, 2, 3 poslední číslo u noty z trojice. Klávesou č. 9 wxyz se přepíná délka noty 1-celá, 2-poloviční, 4- čtvrtinová, 8-osminová, 16-šestnáctinová, 32-dvaatřicetinová.

U noty z třímístného kódu se jedná o první číslici. Pro vložení např. 8.g1 se klávesa č. 5 jkl - podrží chvíli déle a naskočí tečka za číslici - prodloužení tónu. Pro úplnost - klávesou křížek se nastaví u noty křížek a nulou se vkládá pomlka. Běčko se vkládá klávesou č. 7 pqrs. Zbývá už jen nastavit „tem-po“, třeba 100 dob/min. Nezapoměňte „uložit“ OK a „ukončit“ OK. V „Profilech“ si zvolíte „Večerní“ a při vyzvánění v týpí kamarádi zalehnou a nebudou rušit váš hovor.

V příštím čísle bude „Sněmovní signál“.

Václav Svoboda – Katlík

II. D/1a) Symboly naší republiky

Starý Vlk(JH)

Vyjmenuj všechny symboly tak, jak jsou uvedeny v ústavě; prokaž že znáš historii a popis státní vlajky od r. 1918 a způsoby používání vlajky a praporu. (SVITEK BŘEZOVÉ KÚRY strana 56)

Když jsem si tento čin plnil já, použil jsem zákon o státních symbolech. Je v něm napsáno a nakresleno vše pěkně přehledně a pohromadě. Proto jsem se dost zhrozil, když jsem nahlédl u Ičink ší do jakéhosi hadru plného neúplností polopravd a vyslovených nepravd a zjistil jsem, že „odborníci na svých místech“ kteří psali učebnici Občanské nauky pro sedmé třídy jaksi zapomněli na dva ze sedmi státních symbolů!!!! Proto si dovolím tvrdit, že nelze uznat splnění činu podle učebnice která stojí za

Státní symboly České Republiky popisuje Zákon č. 3 /1992 Sb. o státních symbolech České republiky. Státní symboly České Republiky jsou velký státní znak, malý státní znak, státní barvy, státní vlajka, vlajka presidenta republiky, státní pečeť a státní hymna.

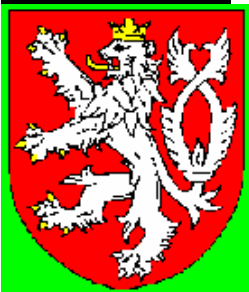
Velký státní znak

Velký státní znak tvoří čtvrcený štít, v jehož prvním a čtvrtém červeném poli je stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou korunou a zlatou zbrojí. Ve druhém poli je stříbrno-červeně šachovaná orlice se zlatou korunou a zlatou zbrojí. Ve třetím zlatém poli je černé orlice se stříbrným půlměsícem zakončeným jetelovými trojlístky a uprostřed s křížkem se zlatou korunou a červenou zbrojí.

Je součástí závěsného odznaku starostů, zevního označení služebních stejnokrojů zaměstnanců a příslušníků ministerstev a jiných správních úřadů. Užívá se též k označení státních hranic, k zevnímu označení dresu sportovců reprezentujících Českou republiku, vyobrazuje se na bankovkách a cenných papírech České republiky a na průkazech vydaných správními úřady České Republiky.

Malý státní znak

Malý státní znak tvoří červený štít, v němž je stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou korunou a zlatou zbrojí.

Lze jej vyobrazit na insigniích akademických, primátorských a vyznamenáních. Lze jej užít na významných listinách oprávněných osob, umístit na čelní straně místnosti, kde zasedají a jednají orgány oprávněných osob, které uvádí zákon.kánoe). Na to přidáváme ešus s vodou, který nesmí

spadnout. Na čas zdoláváme překážky. Po nás to jdou vyzkoušet velcí Vlci a někteří jsou o hodně pomalejší než mi. Ti poslední to vzdávají a už je tu nástup na oběd. Někteří si ještě cvičně zaklikujem a jdeme jíst. (Dále se o tom raději nebudu vyjadřovat.) Potom je poledňák a pro některé známé firmy i mytí nádobí. Aby toho nebylo málo, jdeme na dřevo pro kuchyň a taky ho hned zpracováváme. Ještě vybíráme větvičky a už je sváče. (Ikdyž po pořádné práci by nám měli dát Kozla jako křen!) Po sváči máme volnou zábavu a tak se s holkama chystáme na maliny, když v to začne pršet. Všichni se utíkají schovat. K nám do týpka jdou i kluci Blondřák a Betta. Prší už dlouho a tak začnem dabovat Pána prstenů. Je to docela super. Ale je tu problém s večerí Bramboráky se při průtrži mračen nedají udělat. Tak jíme jen namazaný chleba. Ale sranda je. Alespoň u nás v týpku určitě.

Čtvrtek: Ráno se probudíme. Venku už neprší. Po dlouhé době není vše jako obvykle. Pořád není budíček. Píšem si deníky, uklízíme a nevíme co dělat. V devět hod. se velcí rozhodli, že bude budíček. Hned byla snídaně. Potom sedíme v týpkách, udržujem oheň a sušíme věci co si někteří zapomněli včera venku. Různě se bavíme. Škoda že nás nenapadlo hrát sněm. Tak to jde až do oběda. Po obědě střílíme ze vzduchovky a taky šplháme po stromě. Přijíždí Nancy a tak máme další zábavu. Naučila nás novou hru s nožem a tak se tím bavíme až do večera. Nakonec se Nancy s Janou zbalí a my musíme jít spát.

Pátek: Zase při normálu. Po snídani hrajem bojovku, pak zase „nožovku“. Konečně je oběd. V poledňáku vyrážíme já, Lýda, Verča a Vaneska na maliny. Na vrchu slyšíme volání na hru a tak musíme zdrhat zase dolů. Běžíme druhou stranou a tak dole zjistíme, že nás Bětka hledá někde nahoře. Hra se jmenuje: „Pipko pípní“. Hned potom je další hra. Stavíme pyramidy z kamenů. Potom už je večere a večerka. Dlouho čekáme na večerku a naši tajnou párty. Ale jsou hlídky a párty padá. Ale stejně je sranda. Naše týpko hraje s Křofcem flašku. Začne se to rozjíždět a my zrovna končíme. Ale hlídka taky stojí za to. Zvláště když Broňa hází po Lýdě polena a my je nosíme do týpka.

Sobota: Po snídani hrajeme hru se zavazanýma očima. Chodíme poslepu podél kamenů. Potom chvíli prší a pak je oběd. V poledňáku všichni šílí a balí si věci. Zbalené kufry odnosíme do šeltru k Vlkovi a chystáme hostinu. Před ní lezeme na strom a pak špehujeme lidi v táboře. Dobře slyšíme a s dalekohledem nemá naše sledování chybu. Pak začíná skvělá hostina. Vyhlašují se výsledky her, předávají ceny a pak jíme a jíme a jíme a jíme. Říkáme ftipy a bavíme se o Pánu pařmenů. Po hostině nám Vlk vykládá o duších v tomto údolí.

Neděle: Po super snídani (kuřecí stehna) začínáme uklízet tábor. Balíme naše týpka. Naše týpko tradičně umývá nádobí. Potom odcházíme vedení Imušků na autobus a vlak. Autobus má zpoždění a nám ujede vlak. Ale nakonec se dostáváme do Lužáněk, kam už nám ávie dovezla naše věci.